
Espolla – La Jonquera

Participants: 35

Punt de partida: Espolla (124m.) a les 8.00

Arribada a La Jonquera: (109m.): 16.00.

Temps efectiu de marxa: 6.30h

Altura Max. Puig Falguers (775m)

Desnivell acumulat en pujada: 1106m

Desnivell acumulat en baixada: 1135m

Metereologia: Dia totalment clar. La temperatura en sortir de Parets a les 5.30 del matí era de 6 graus. A Espolla a les 7.30 havia pujat a 13, i es notaven ràfegues d'aire calent. En aquest moment Espolla era el lloc amb la temperatura més alta de Catalunya. Durant el recorregut la temperatura es va mantenir en valors molt agradables. Les setmanes anteriors havia plogut abundantment a la zona, amb el que en el pla hi havia zones inundades, i les pistes de muntanya estaven molt erosionades. En els alts, en ser el terreny granític, no hi havia fang, però sí abundants torrents.

Dades pràctiques: Sortim d'Espolla caminant per la pista que porta directament a Els Vilars. Allí enllacem amb el recorregut del GR11, que ja no abandonem en tot el dia. El recorregut discorre de vegades per pistes forestals i en gran part per camins entre el bosc. En general es camina bé, i els pendents són suaus. El més inclinat és la baixada a La Jonquera.

Crònica de l'etapa: Des de la sortida, la pujada és constant per una pista en la qual anem veient indicacions de diversos dolmens, que sembla ser tenen 6.000 anys de antiguitat. Aconseguint els 700m del Coll de la Llosarda (2h. 07min), on parem a esmorzar, protegits després dels matolls i les pedres del vent que bufa en el coll. El Paisatge des d'aquí és espectacular; mirant a l'Est ens enlluerna el reflex del sol en la badia de Roses, i al NO el Canigó nevat sembla estar invitant-nos a pujar-ho. Iniciem la baixada per un bosc en el qual entre les majoritàries sureres s'amaguen roures, faxos, grèvols, cirerers d'arboç... tota l'esplendor del bosc mediterrani que travessem per una estreta senda que es segueix amb comoditat. Després de creuar amb dificultat el rec de Mirapols, crescut per les recents pluges, ens trobem amb la casa de Mirapols, tristament en ruïnes, que ens fa reflexionar sobre el tipus de vida que farien els seus habitants en un lloc tan recòndit. Entre la vegetació ens sorprèn la vista del castell de Requesens, aparentment molt bé conservat. Per una pista ascendent s'arriba al lloc de Requesens, on es serveixen menjars, i continuant, fins al coll de la Auleda. Aquí cal anar amb compte, ja que just en el coll s'abandona la pista per girar 90 graus a l'esquerra per una senda (marques ben visibles en les pedres), i passant entri llastres de granit i les falgueres que li donen nom, aconseguir el Puig Falguers (775m) a les 14.00.

A partir d'aquí comença la baixada, que es fa per un estret camí convertit en una trialera per l'erosió provocada per les motos (Ens creuem amb tres que pujaven). A més, el camí tan ben excavat serveix per recollir tota l'aigua que ha anat escorrent del xopat vessant, amb el que el que podia haver estat una agradable baixada gaudint el sol tardorenc, es va convertir en un entretingut exercici d'habilitat per caminar el menys possible per l'aigua. Després de una paradeta al sol per fer un mos, arribem a La Jonquera a les quatre de la tarda.

Incidències: Solament alguna distracció, sobretot en el desviament del Coll de Auleda, i en la zona entre el Coll i el Puig Falguers.

Propera etapa 17 de desembre La Jonquera – Maçanet de Cabrenys

Atenció:

Recordar que en l'autocar es va decidir que com l'etapa és curta, la sortida serà una hora mes tard de l'habitual, o sigui, a les sis del matí.

